

Μάθημα XXXVIII [38]

Caecilia, uxor Metelli, dum* more priusco omen
 nuptiale petit filiae sororis, ipsa fecit omen. Nam in
 sacello quoddam nocte cum sororis filia persedebat expec-
 tabatque dum* aliqua vox congruens proposito audire-
 tur. Tandem puella, longā morā standi fessa, rogavit
 matēteram, ut sibi paulisper loco cederet. Tum Caecilia
 puellae dixit: «ego libenter tibi meā sede cedo». Hoc
 dictum paulo post res ipsa confirmavit. Nam mortuā est
 Caecilia, quam Metellus, dum* vixit, multum amavit;
 postea is puellam in matrimonium duxit.

Δευτ. Προτάσεις

- Α χρονική συνεχόμενη πράξη
 - Β χρονική υπερχρονο
 - Γ βουλητ. αντίκ. τοσάνιτ
 - Δ αναφ. προσδ. Caecilia
 - Ε χρονική παράλληλη διάρκεια
- * προσοχή στο dum

Ανάγνωση

1 υποκ.	20 ρήμα Caecilia	40 αντισ. εμπ. (Ορθός γότος ἀμ. αντικ.)	
2 παράθ.	21 επιθ. προσδ.	41 ρήμα	
3 γεν. κτητ. (βουλητ.)	22 υποκ.	42 υποκ.	
4 αφ. τρόπου (συμφωνία)	23 επιθ. μετχ (παραθέτ.) <small>επιθ. προσδ.</small>	43 προσδ. τρόπου	
5 επιθ. προσδ.	24 αντισ. μετχ. (δοτικ.)	44 δοτ. προσδ. χαριβτ. ή <small>εμπ. αντισ. ή</small>	60 προσδ. ποσού
6 αντισ.	25 ρήμα	45 επιθ. προσδ.	61 ρήμα
7 επιθ. προσδ.	26 προσδ. τρόπου ή χρόνου	46 αντισ.	62 προσδ. χρόνου
8 ρήμα Caecilia	27 υποκ.	47 ρήμα	63 υποκ.
9 δοτ. προσδ. χαριβτ.	28 επιθ. προσδ.	48 επιθ. προσδ.	64 αντισ.
10 δεν. κτητ.	29 αφ. αιτίας <small>εγωτ.</small>	49 αντισ.	65 προσδ. κατάθεσης <small>τοπο</small>
11 υποκ. ή επιθ. προσδ. <small>καταθ.</small>	30 γενικ. κτητ. ή αντισ.	50 προσδ. ποσού ή μέτρου	66 ρήμα
12 ρήμα	31 επιθ. μετχ (παραθέτ.) ή αντισ. μετχ βουλητ.	51 προσδ. χρόνου	* τα υποκείμενα που λείπουν εννοούνται εύκολα
13 αντισ.	32 ρήμα	52 υποκ.	
14 προσδ. τόπου	33 αντισ. ἀμ.	53 (κατ'εξ.) προσδ.	
15 επιθ. προσδ.	34 δοτικ. προσδ. χαριβτ.	54 ρήμα	
16 αφ. χρόνου	35 προσδ. χρόνου	55 ρήμα	
17 γενικ. ή κτητ. ή	36 αντισ. (αφαρ.)	56 υποκ.	
18 προσδ. κτητ. ή αντισ.	37 ρήμα Caecilia	57 αντισ.	
19 ρήμα Caecilia	38 προσδ. χρόνου	58 υποκ.	
	39 υποκ.	59 ρήμα Caecilia	Γ.Ι.Κ/1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 38

Ενώ η Καικιλία, η γυναίκα του Μετέλλου, επιδίωκε την εμφάνιση κάποιου γαμήλιου οiwνού για την κόρη της αδελφής της σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια τον οiwνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν σε ένα ιερό με την κόρη της αδελφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό τους. Κάποτε πια η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία της να της παραχωρήσει για λίγο τη «θέση» της. Τότε η Καικιλία της είπε: «Ευχαρίστως σου παραχωρώ τη θέση μου». Λίγο καιρό αργότερα τα ίδια τα πράγματα επαλήθευσαν τα λόγια αυτά. Πέθανε δηλαδή η Καικιλία, που, όσο ζούσε, ο Μέτελλος την αγάπησε πολύ. Έπειτα ο Μέτελλος παντρεύτηκε την κοπέλα.

Μάθημα XXXVIII: Η μοίρα της Καικιλίας
Οι χρονικές προτάσεις